

værk. Det forekommer mig imidlertid, at den paagældende Indsigelse ikke er beføjet; Forholdet er nemlig dette, at Lovbestemmelserne vedrørende henholdsvis Lods væsenet og Lods lønningerne indeholdes i henholdsvis 6 og 3, altsaa i alt i 9 forskellige Love med Lovene af 13. Juni 1879 som de fundamentale Hovedlove. Jeg finder under disse Omstændigheder, at en Sammenarbejden af disse Lovbestemmelser som den, her tilsigtes, er betimelig og tiltrængt, og jeg kan ganske billige, at den højtærede Forsvarsminister har valgt den her foreliggende kodificerende Form til Efterkommelse af den Bestemmelse, som indeholdes i § 60 i Lodsloven af 8. Juni 1912, ifølge hvilken Lodsloven skulde undergives Revision inden 1. Januar 1915, hvilket senere er udsat til 1. Januar 1916. At saa denne samlede Lov kommer til at antage et ret stort Omfang har sin naturlige Forklaring deri, at den i sig maa optage et meget stort Antal af Lovbestemmelser. Saaledes som Lovforslaget er forelagt, synes det mig klart og overskueligt affattet. Det indeholder i 10 Kapitler de forskellige Lovbestemmelser vedrørende Lods væsenets administrative Forhold, Pligter, Rettigheder, derunder ogsaa Lønnings- og Pensioneringsforhold, hvortil kommer et Afsnit med midlertidige Bestemmelser. Skulde jeg fremsætte en kritisk Bemærkning om den Form, i hvilken Lovforslaget saaledes er konstrueret, skulde det være den, at Bestemmelserne vedrørende Betaling for Lodsning, Pensionering og Lønning er indeholdt henholdsvis i 4de, 6te og 9de Kapitel, saaledes at der i eet Kapitel, 5te, som er indskudt mellem Betaling for Lodsning og Pensionering, er omhandlet Sømærker. Jeg vilde i og for sig have fundet det naturligere, om disse tre Kapitler anbragtes i Rækkefølge. I saa Henseende er jeg opmærksom paa, at det er Lodsloven af 1879, der har tjent som Forbillede, og jeg kan i øvrigt erkende, at Faktorenes Orden ogsaa i denne Forbindelse er uden Indflydelse paa Enderesultatet.

Ved Forelæggelsen har der været tilsigtet at tilvejebringe en mere rationel og til Dels ogsaa mere fast og blivende Ordning paa 4 Hovedomraader, hvor det skønnes, at en saadan Nyordning var tiltrængt. Jeg sigter hermed til de af den højtærede Minister fremdragne Spørgsmaal om Lodspligt under Bugsering, om Fordelingen mellem Helsingør, Nyborg og Frederikshavn-Hirtsholmens Lodserier af Indtægten ved Farvands- og Langlodsning, om Lodsernes Pensioneringsforhold og om en lige Deling af Lodsfortjenesten. Hvad

angaar de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget, afviger det paa en Række mere eller mindre — i det store og hele dog mindre — væsentlige Punkter fra de nugældende Lovbestemmelser, og en hel Del af disse enkelte Bestemmelser er ogsaa i Folketinget undergaaet Ændringer. Jeg skal imidlertid lade disse Ændringer ligge, bl. a. af Hensyn til, at jeg i det store og hele mener, de repræsenterer Forbedringer, derunder ogsaa den i Folketinget indførte merbetydende, i alt Fald principielt merbetydende, Ændring med Hensyn til Bestemmelserne vedrørende Nedlæggelse og Oprettelse af Lodserier og vedrørende Lodsernes Afskedigelse. Jeg har lejlighedsvis i dette høje Ting tilladt mig at hævde den Opfattelse, at naar den ene af Rigsdagens Afdelinger har haft Lejlighed til at behandle et ganske upolitisk, fagligt Lovgivningsspørgsmaal indgaaende, sagligt og grundigt, indeholder dette en naturlig Tilskyndelse for det andet Ting til at undergive Sagen en mere summarisk Behandling, saaledes ogsaa i dette Tilfælde, hvor Sagen har været gjort til Genstand for en grundig og saglig Prøvelse i det andet høje Ting, og hvor der derfor ikke synes mig Anledning til at komme ind paa en detailleret Analyse af Enkeltheder. Disse Enkeltheder skal jeg derfor lade ligge, der er kun een, som jeg i Forbigaaende kunde ønske at pege paa. Den gælder Affattelsen af Lovforslagets § 26 og vedrører det Forhold, at naar Lodsens under en Række nærmere angivne Omstændigheder, i det væsentlige paa Grund af usigtbart Vejr, ikke med Sikkerhed kan paatage sig Lodsningen, skal han erklære dette for Skibsføreren, staar der, og saa hedder det: „Forlanger Skibsføreren desuagtet at lodsens, skal Lodsens i Overværelse af mindst to af Skibsmandskabet erklære ikke med Sikkerhed at kunne paatage sig Lodsningen, og denne sker da uden Ansvar for Lodsens“. I den nugældende Lov staar der i § 26, at Lodsens er under de Omstændigheder angerløs, naar han har gjort sit bedste, men denne sidste Tilføjelse savner jeg i dette Lovforslag, og det forekommer mig, at der her ligger en Realitet. Det vilde være forklarligt, om Lodsens under Omstændigheder, hvor han erklærer, at han ikke med Sikkerhed kan paatage sig Lodsningen, men hvor Skipperen kræver, at der skal sejles, at han skal lodse videre, i nogen Maade vilde føle sin Sømandsære brøstholden, om han blev mut og tvær og i sit stille Sind vilde have let ved at forsone sig med, om det Tilfælde skulde indtræde, at Rejsens Enderesultat kom til at godtgøre, at det ikke var Skipperen, men ham, Lodsens, der havde bedømt